

5. บทคัดย่อบทความวิจัยบทความวิชาการที่เขียนเกี่ยวกับเรื่องไทย

การเขียนบทคัดย่อเรื่องเกี่ยวกับไทยต้องสนใจ การถ่ายทอดคำเป็นภาษาอังกฤษ การให้ภูมิหลังทางวัฒนธรรม ข้อมูลเขียนโดยชาวต่างชาติ หรือเขียนโดยคนไทย

ตัวอย่างที่ 1

Title: Sorapet Pinyoo and the status of *pleeng luuk tung*

Abstract

Before 1997 a number of social, political and academic movements combined to present a more negative image of luuk tung (*Thai country music*) than was warranted and as a result, the genre was understudied. This article identified the forces that influenced the development of luuk tung's status in Thai society and demonstrates how the rising status of luuk tung since 1997 has influenced recent academic writing by Thai authors. This survey of the voices that speak on luuk tung is grounded by an analysis of the lyrics and melodies of Sorapet Pinyoo, a well-known luuk tung artist.

REFERENCE: (Mitchell, J. (2009, June). Sorapet Pinyoo and the status of *pleeng luuk tung*. *Journal of Southeast Asian Studies*, 40(2), 295-321.)

อธิบายองค์ประกอบ

เป็นบทคัดย่อของบทความวิชาการเขียนแบบย่อหน้าเดียว

ประกอบด้วย ความนำ วัตถุประสงค์ วิธีการศึกษารวมอยู่ด้วยและผลการศึกษาหรือประเด็นสำคัญที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ

ตัวอย่างที่ 2

Title: On the Power, Powerlessness and Omnipotence of Language: From Oral Culture through Written Culture to Media Domination

Abstract

The inestimable treasures of Thailand's oral culture inevitably awaken a longing for "lost orality" (with obvious echoes of the "lost paradise"). But the awareness of the contrast and the mutual enrichment between the oral and the written traditions can give valuable insights into linguistic phenomena. Thailand provides an interesting case study, as its traditional written culture was a privilege enjoyed by a restricted, educated circle, and book culture, propped up by the art of printing, was not introduced until the 19th century. Without a firm footing in the written culture, it is not surprising that modern Thai society has been swamped by the new media.

The globalized and commercialized contemporary society revels in the magic of IT, whereby a new cellphone-based loquacity paradoxically heralds the impoverishment of the language, a symptom of a general spiritual and intellectual degeneration. A fragile written culture can hardly defend itself against the omnipotence of the media. Only a profound understanding of the time-honored oral tradition, which fully recognized the power of language as an aesthetic experience, can show us a way out of this dilemma.

By a stroke of luck, the mass protests against the corrupt government in early 2006 have reawakened the potential of language as pillar of justice, freedom and morality. Oral and written traditions, manifested through speeches, pamphlets, poetry, songs and live performances, have conspired to function as an instrument of truth, a vindication of the real power of language.

Key Words: language and power; oral culture; written culture; media; morality.

REFERENCE: (Nagavajara, C. (2007). On the power, powerlessness and omnipotence of language: from oral culture through written culture to media domination. *Silpakorn University International Journal*, 7, 89-111.)

อธิบายองค์ประกอบ

เป็นบทคัดย่อของบทความวิชาการเขียนแบบย่อหน้าเดียว

ประกอบด้วย เนื้อหาประเด็นสำคัญที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ กล่าวถึงความนำเสนอประเด็นปัญหาของวรรณกรรมไทยและสื่อ

ตัวอย่างที่ 3

Title: The Career of Khun Chang Khun Phaen

Abstract

This article traces the development of the long Thai narrative poem, *Khun Chang Khun Phaen*. The poem began life in a troubadour tradition of recitation. The best evidence suggests the tale originated around 1600, and the early development of the text probably took place in the Narai era. In response to popular demand, an original story, possibly once recited in a single session, was developed into some twenty episodes, and three ‘sequels’ were later added. Between the eighteenth and early nineteenth centuries, the ‘ownership’ of the poem passed from the folk tradition to the court. As a result, the poem shows a mixture of folk and court styles, sometimes separate, and sometimes layered upon one another. Starting around 1850 and ending in 1918, the ever-developing text was converted into the static form of a standard printed book. In this last stage of its career, the plot, characterization, and meanings of the work were substantially changed.

REFERENCE: (Baker, C., & Phongpaichit, P. (2009). The career of Khun Chang Khun Phaen. *Journal of the Siam Society*, 97, 1-42.)

อธิบายองค์ประกอบ

เป็นบทคัดย่อของบทความวิชาการเขียนแบบย่อหน้าเดียว

ประกอบด้วย เนื้อหาประเด็นสำคัญที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ กล่าวถึงเนื้อหาและพัฒนาการของวรรณคดีเรื่องขุนช้างขุนแผน